

Mandy: rok (Self-Portrait via de Bijenkorf). Pumps (Steve Madden).
Gioia: jurk en blouse (My Little Dress Up). Schoenen (Zara). **Vita:** rok (Finger in the nose via de Bijenkorf). Top (My Little Dress Up). Schoenen (Unisa).

HELDINMAMA

MANDY LADAN

Haar enthousiasme werkt aanstekelijk. Haar doel: dat iedere zwangere moeder in Nederland straks van het bestaan van MommaLuv weet. En dat zou Mandy Ladan (29), lerares en moeder van Gioia (4) en Vita (2), nog zomaar kunnen gaan lukken ook. "Ik ben klaar om te knallen."

door Marije Veerman | fotografie Eric van den Elsen

"Mijn zwangerschap van Gioia was niet gepland, maar in no time stond mijn huis vol met baby-spullen. Allemaal gekregen van familie en vrienden. Dat vond ik zo lief. Daarom leek het me een mooi idee om, wanneer de baby geboren zou zijn, als kraamcadeau een donatie te vragen voor een goed doel. Om zo ook wat aan een ander te kunnen geven. Maar als ik zocht bij organisaties die veel voor moeders in derdewereldlanden doen, kwam het zo onpersoonlijk op me over. Uiteindelijk dacht ik: waarom regel ik het niet zelf? Ik stuurde naar familie en vrienden een e-mail waarin ik vertelde dat ik op zoek was naar een moeder die ik kon helpen. Vooral een vriend bij de NOS was van onschatbare waarde. Hij stuurde mijn mail door naar alle NOS-correspondenten in ontwikkelingslanden. Binnen een week had ik een contactpersoon in Uganda gevonden die me koppelde aan Gidah, een zwangere moeder die op hetzelfde moment was uitgerkend als ik. Toen ik haar foto kreeg, heb ik keihard gehuild. Ik dacht: jeetje het werkt gewoon! Langzaam begon ik te beseffen wat ik in handen had.

Een maand na de geboorte van Gioia werd Vicky geboren, de dochter van Gidah, en daarna volgden Christabel in Ghana en Rosa in Ecuador. Vier meisjes, allemaal ergens anders op de wereld, maar in zekere zin verbonden. Zo bijzonder. Ik begon mails te krijgen van Plan Nederland en andere instanties die vroegen of ik dit idee niet onder hun paraplu wilde uitwerken, maar ik wilde dit zelf doen. Een stichting die vooral persoonlijk en kleinschalig was; juist als tegengeluid voor al die grote organisaties.

In de afgelopen vier jaar hebben we nu al meer dan honderd moeders kunnen helpen. Het werkt eigenlijk heel simpel: een Nederlandse moeder meldt zich aan en wordt gekoppeld aan drie moeders in ontwikkelingslanden. De moeder krijgt hun foto, leest hun verhaal en kan die ook weer delen met familie en vrienden die de giften doen. Met dat geld gaat mijn contactpersoon in het betreffende land aan het werk en stelt een prachtig kraampakket samen.

Intmiddels heb ik zo'n tien contactpersonen die voor me werken. Nederlanders die in een ontwikkelingsland wonen, maar ook *locals*. Mensen die mij in vier jaar tijd nog nooit om een cent hebben gevraagd. Alleen dat is al zo bijzonder. Dat maakt waarom ik 's avonds als ik thuiskom van mijn werk nog eens mijn laptop openklap; het levert gewoon reteveel energie op.

Wat ik steeds meer besef, is dat tijd kostbaar is. Vooral met twee kleine kinderen. Tijd wil je gewoon besteden aan iets wat betekenis heeft. Vorig jaar oktober ben ik naar Uganda afgereisd. Ik had het gevoel dat ik dat moest doen. Vicky ontmoeten, de eerste MommaLuv-baby, maar ook mijn contactpersoon die daar haar benen voor me uit het lijf rent. Vanaf dat moment is mijn doel helder: ik wil MommaLuv op de kaart zetten. Dat straks iedere zwangere vrouw in Nederland weet dat het bestaat, zodat ze zelf de overweging kan maken of ze eraan mee wil doen of niet. En als het me ook lukt om er een klein salaris aan over te houden zodat ik kan stoppen als lerares en hier fulltime mee bezig kan zijn... Dat zou toch prachtig zijn?"

Moeders helpen? Kijk op www.mommaluv.nl.

